

1907

KÖZLEMÉNYEK

1907

□ KIADJA AZ IPARTESTÜLET, BUDAPEST, VIII., NÉMET-UTCA 22 □

75. SZÁM SZERKESZTŐ: SZIKLAI ZSIGMOND ÉPÍTŐ MESTER MÁRCIUS 15

Telefonunk 87—08.

**Tisztességes építőiparos szervezetlen iparossal,
gyárossal vagy szállítóval nem dolgoztat.**

**A kizárás még tart! — Dolgozni még nem
szabad!**

**Önérzetes iparos a kizárás alatt segédekkel
nem dolgozik!**

Szoros kitartás! A siker a mienk lesz!

MEGHIVÓ.

Az ipartestület elüljárósága vasárnap, f. hó 17-én délelőtt, közvetlenül a közgyűlés után helyiségünkben ülést tart, melyen az elüljáróság tagjai megjelenni sziveskedjenek.

Tárgy: A közgyűlési határozatok végrehajtása és folyó ügyek.

MEGHIVÓ.

A Magyar Építőmesterek Egyesületének választmánya 1907. március hó 21-én, csütörtökön délután 6 óraker ülést tart.

Tárgy: 1. Kereskedelemügyi miniszter leirata.

2. Lakatosmesterek kongresszusa.

3. Pénztári jelentés.

4. Egyéb ügyek és indítványok.

Ülés után társasvacsora.

MEGHIVÓ.

A Magyar Építőmesterek Egyesületének építőmesteri szakosztálya 1907. évi március hó 21-én, csütörtökön, délután 5 óraker tart ülést. Tárgy: Az elszámoló szabályzat folytatólagos tárgyalása.

A „Magyar Építőiparosok Országos Szövetségé”-nek tanácsa e hó 7-én tartott ülésén egyes építőmesterek jelentették, hogy a munkába állott kőműveseket és ácsokat azzal fenyegetik a sztrájkolók, hogy ha most nem vonulnak ki a sztrájkanyagára, akkor még a jövőben is gondoskodni fognak arról, hogy többé munkához ne jussanak. A szövetség tanácsa többek egyértelmű felszólalása után egyhangú lelkesedéssel kimondotta, *hogy becsületbeli és erkölcsi kötelességének tartja, hogy úgy a jelenben, mint a jövőben a most munkába állókat minden rendelkezésre álló eszközzel a szövetség védelmébe fogadja és gondoskodni fog arról, hogy tagjai őket mindenkor első sorban állítsák munkába.*

Figyelmeztetés. Minthogy utóbbi időben a tanoncok egyes mestereknél munkát keresve jelentkeznek, okul azt adván, hogy tanítómesterük nem tud nekik munkát adni, figyelmeztetjük a t. tagokat, hogy így jelentkező tanoncot közvetlenül munkába állítani tilos. Ez az ipartörvény 157. §-a értelmében büntetés alá esik. Idegen tanoncok csak tanítómesterük írásbeli ajánlása vagy pedig a munkásközvetítő igazolványa alapján állíthatók munkába.

A Magyar Építőmesterek Egyesületének építőmesteri szakosztálya f. hó 14-én igen látogatott felolvasó ülést tartott.

Elnök: *Sziklai Zsigmond*. Jegyző: *Fásztor Béla*.

Gaul Károly áll. felső ipariskolai igazgató másfél órán át előadást tartott az építőfa káros gombáiról. Ismerteti azok fejlődését, részeik kialakulását, életfeltételüket és elszaporodásuk különböző módjait. Közli a fagombák pusztításának elhárítására vonatkozó kísérletek eredményeit — különösen méltányolva *Hartig* ez irányu tanulmányait és felsorolja azokat az anyagokat, amelyek a gomba elleni védekezéseiben a legjobb fegyverekül bizonyultak. Végül pedig számos vetített képen mutatja be a fagombák pusztításainak ábráit.

A szakosztály az érdekes előadást mindvégig figyelemmel hallgatta és a befejezés után lelkesen megtapsolta.

Kunfalvi Nándor egyesületi elnök hálás köszönetet mond az egyesület nevében *Gaul* igazgatónak készséges fáradságáért. Kéri,

hogy a jövőben is hasonló szivességgel támogassa az egyesület működését, mint azt a jelen alkalommal tette.

Gaul Károly előadó viszonzválasza után elnök az ülést 8 óra-
kor bezárja.

Az 1906. évi jelentés.

Tisztelt Közgyűlés!

A lefolyt 1906. év a budapesti építő iparra a legválságosabbak egyike volt. Az évek sora óta leapadt építési tevékenység a lakosság szaporodása által okozott lakásszükséglet kielégítését gátolja. Az építési tevékenységnek, általunk rég óhajtott nagymérvű emelkedésére tehát sok tényező megvolna, ha a végletekig elfajult munkásviszonyok ennek útját nem állnák. S valóban csak ezek az okai annak, hogy az építő ipar föllendülése helyett annak válságos helyzetéről vagyunk kénytelenek beszámolni.

Ipartestületünk tevékenységét, mondhatni, a munkásoknak a hatalom megszerzése okából indított szerződésellenes túlkapásai ellen reánk erőszakolt küzdelem kötötte le.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumban a kőműves segédekkel, az ipartestületben az ácssegédekkel 1905. évben három évre kötött munka- és béregyezségek kikötik, hogy az egyezségek tartama alatt mindegyik fél a harci eszközökről egymás irányában lemond; mindkét fél kötelezte magát, hogy sem sztrájkot, sem bojkottot, sem munkáskizárást a másik fél ellen nem alkalmaz; hanem minden vitás ügyet egy vegyes-bizottság eldöntésére bízna.

Ennek dacára a legképtelenebb ürügyek alatt, már az első héten megkezdett bojkottoknak vége-hossza nem volt s a vegyes bizottság működésének nagyobb része nem a fölmerült vitás kérdések elintézésével, hanem a sztrájkok és bojkottok elsimításával volt kénytelen foglalkozni.

Az ácssegédek az ácsmestereket sorra bojkottálták amiatt, hogy a keresztfejsze használatát erőszakkal kiküszöböljék s a vésővel helyettesítsék, mint olyan szerszámmal, mely a munkát egy harmadára leszállítja. Bármily szívosan ragaszkodtak egyes ácsmesterek a keresztfejsze használatához, a segédek elszánt és egyetértő magatartásával szemben, mely a szerződés kikötései felett lelkiismeretlenül napirendre tért, kénytelenek voltak meghátrálni.

Ennek az engedékenységek rossz hatása csakhamar mutatkozott.

Az ácssegédek egyes munkások kibojkottálását kezdték meg, kik a szervezet vezetősége előtt kegyvesztettek lettek.

Igy történt, hogy Czipauer János és fia cégtől segédei 1906. június 26-án hétközben egy ácssegéd elbocsátását követelték, akit egy helyből egyszer már kibojkottáltak.

A cég főnökei azon jogosulatlan követelés teljesítését megtagadták, annál is inkább, mert az illető ácssegéd nemcsak békés, kifogástalan munkás volt, de azt is igazolta, hogy a szakszervezetnek pontosan fizető tagja. A telepen dolgozó ácssegédek a munkát hétközben felmondás nélkül azonnal beszüntették és a cégnek épületén dolgozó segédekkel is rögtön abba hagyták a munkát. A cég a vegyes-bizottság döntését vette igénybe, mely június 27-én tartott ülésében elnöki döntéssel a bojkott jogosultságát megállapította s a szakszervezetet kötelezte, hogy a segédekkel a munkát újból fölvétesse.

Ez nemcsak hogy meg nem történt, hanem a szakegylet helyiségében hirdető táblájára a bojkottot kiírta, amiről a cég értesülvén, erről a VII. ker. elüljáróságnál jelentést tett, mely a Czipauer cég ellen kiírt munkazárlatot a szakegylet helyiségében fölvelt szemlén hivatalból is megállapította.

Az ácsszakosztály július 10-ig várt, hogy az ácssegédek Czipauer cég irányában a bojkottot megszüntessék. De miután arról győződött meg, hogy nemcsak azok az ácssegédek nem tértek vissza munkára, kik azt jogosulatlanul abbahagyták, de más ácsok sem voltak hajlandók, — a szakegylet által elhatározott bojkottra hivatkozva — munkát vállalni; sőt a munkában maradt két ácssegéd is arról panaszkodott, hogy a szakszervezeti társak őket mint sztrájktrőket a munkáról lebeszélnek és fenyegetik, július 10-én tartott ülésében elhatározta, hogy minden egyes tagja július 14-én szombaton összes ácssegédeit bocsássa el és azontúl csak a pallér-személyzettel és a tanoncokkal, valamint oly segédekkel fognak dolgozni, akik a szakszervezethez nem tartoznak.

Ezen határozatot a tagok pontosan végrehajtották és ennek alapján a hatóságok részéről többször sikertelenül megkísérelt egyeztetési eljárás után a kizárás mai nap is tart.

Ezalatt a kőműveseknél is vigan folytatódott részint a nyílt bojkottok, részint az úgynevezett amerikai bojkott, mely odáig fej-

lődött, hogy egyes épületeken az átlagos munkateljesítmény naponként és fejenként 300, majd 200 téglára alá süllyedt, sőt egy épületen a napi teljesítmény — dacára annak, hogy a segédeknek fizetett bér az ötven fillért meghaladta — egy hétnél tovább 90 drb téglára apadt le.

A bojkottok legnagyobb része az elbizakodás szülte hatalmi kérdések fölvetése volt, annak demonstrálására, amint a segédek dicsekedtek, hogy most mink vagyunk az urak, mink parancsolunk. Sajnos, hogy munkavezetőink egy része az új helyzettel szemben föl nem találta magát és tájékozatlanságuk által sokban járultak hozzá a viszony elmérgesedéséhez.

A folyton ismétlődő bojkottok miatt a Magyar Építőmesterek Szövetsége, mint az egységet aláírt felek egyike, a Magyarországi Építőmunkások Országos Szövetsége budapesti kőműves szakosztályát végre szükségesnek találta figyelmeztetni, gondoskodjék arról, hogy az egyezés a kőműves-segédek részéről betartassék, mert különben az Építőmesterek szövetsége egyoldalúan nem lesz képes az egyezséget megtartani. A figyelmeztetésnek sikere nem lett.

Mult év szeptember első napjaiban két Margit-körúti épületen az állványozó napszamosok által hétközben provokált bojkottból folyólag a kőművesek is letették a szerszámot. mire az építőmester a munkát egészen felfüggesztette. Ezt látva, következő héten a kőművessegédek kérték az építőmestert, hogy kezdje meg a munkát újból és fogadja őket vissza. Az építőmester hivatkozva a napszamos elem megbízhatatlanságára, mely az építésnek teljes erővel való folytatását kétségessé tette, a kőműveseknek csak egy részét volt hajlandó munkába állítani, mire nézve a kőműves-szakegylet vezetősége az építőmesternek föltételeket szabott, melyeket ez, mint rendelkezési jogába vágókat, nem volt hajlandó elfogadni. Erre a szakegylet vezetősége az építőmester építkezésére kimondta, s az egyleti helyiség hirdető tábláján kihirdette a zárlatot. Ezen bojkott hirdetést a VII. ker. elüljáróság a helyszínén fölvetett hivatalos szemle útján megállapította.

A szerződésnek a kőművessegédek által egyre kihívóbban elkövetett megszegései miatt mind gyakrabban fölhangzó panaszok végre azon eredményre vezettek, hogy az ipartestület összes szakosztályai m. é. szept. 14-én tartott ülésükben határozatilag kimondták, hogy a kőművessegédek által ismételt esetekben elkövetett bojkottok hatalmaskodások és egyéb szerződés-szegések miatt a

velük 1905. április 29-én kötött egyezményt felbontottnak nyilvánítja. Egyúttal megállapította és kellő módon kihirdette azon feltételeket, melyek mellett szeptember 17-étől kezdve a tagok a kőmívesmunkásokat ismét munkába fogadhatják.

A tagok pedig felszólítást kaptak, hogy szeptember 15-én kivétel nélkül bocsássák el a segédeket és 17-en csak azokat állítsák ismét munkába, kik az új munkafeltételeket határozottan elfogadják.

Az új feltételek mind az egyezményben biztosított béreket mind a munkaidőt változatlanul fönntartották; csak a segédek által szolgáltatandó munkamennyiséget határozzák meg és a munkaadó rendelkezési jogát írják körül.

A szeptember 17-ével kezdődő héten a segédeknek kisebb része az új feltételek alapján újból munkába állt, míg nagyobb részük ellenben sztrájkba lépett. A szakszervezet pedig sztrájkot határozván, a dolgozó kőmívesek egy részét még hétközben kiemeltette a munkából, szeptember 22-én pedig az összes segédek kiléptek, minek következtében az ipartestület egyesített szakosztályai a kizárást határozták el.

Ily módon sodorta a magyar építőmunkások szervezete a fönálló termelési rend erőszakos fondorkodása a rohamosan elért sikerek által elbizakodva az építő-iparosok százait, az építőmunkások ezreit egy félesztendő óta romboló harcba, mely a főváros fejlődését gátolja és egész gazdasági életünkre káros hatást gyakorol.

A hatóságok békéltetési kísérletei, minthogy az építő- és kőmívesmesterek és az ácsmesterek egymással szolidaritást vállaltak, mind a két szakmára nézve sikertelenek maradtak.

A kizárás hatása alatt képződött ki az építő- és kőmíves és az ács szakma országos szervezkedésének, valamint a többi építő ipari szakmákkal való szövetkezésnek eszméje, mely mindenütt buzgó pártolásra talált és az összes építő ipari szakmák gyors csatlakozásában nyert megvalósulást.

Az építőiparosság ügybuzgóságának eme megnyilatkozása egy lépéssel tovább az építőiparosok országos nagygyűlésének összehívására vezetett, mely f. é. január 19. és 20. napjain helyben, a fővárosi törvényhatósági bizottság gyűléstermében az összes építőipari szakmák közreműködésével az országból idesereglett építőiparosság óriási lelkes részvétele mellett tartatott meg, s a melynek napirendje kizárólag a szervezkedés terjesztését tűzte sikeresen feladatául. Mert annak nyomán Budapesten 18, az országban 60

építő ipari-szövetség szerveztetett egységes alapon, egy országos központi szövetség vezetése alatt oly módon, hogy mind az egyes szakmáknak, mind pedig az egyes helyi szövetségeknek érdekeik megvédésére a legszelesebb önkormányzati szabadság biztosítva van.

Ipartestületünk vezetősége mindezen mozgalmakban tevékeny részt vett, melyeknek célja az volt, hogy a tagtársak osztatlan elismerést érdemlő fegyelemtartása, ügybuzgósága által félében át rendületlenül fenntartott zárlat tartama alatt az építő iparosoknak oly széles alapon nyugvó szervezete hozassék létre, mely a munkások szervezeteivel éreztetni tudja és őket meggyőzze arról, mikép az örökös munkászavarak ideje lejárt, s hogy a munkások csakis állandó békés munkaviszonyok alatt, a munkaadókkal karöltve biztosíthatnak maguknak fokozatos haladással munkát és jólétet. Ezt elérni lesz, habozást és gyöngeséget nem ismerő törekvésünk.

A harc közepette az ipartestületünkhöz tartozó iparágak közül a fal- és padóburkoló, a beton- és csiszoló munkára nézve bér- és munkaegyességet kötöttünk.

Azon intézmények közt, melyek ezen állandó békés viszony előmozdítására szolgálni lesznek hivatva, megemlítjük a szövetség által felállított ingyenes munkás közvetítő intézetet, és a segédek továbbképzésére alakított szakegyesületet.

A két év óta megjelenő Közleményeket, f. év január 1-sőtől kezdve hetenként küldjük a t. tagoknak, hogy a testületi ügyekről gyors és pontos értesülést nyerjenek. Kiadási költségeihez felelő részben az építőmesterek szövetsége járul hozzá.

A munkaadóknak érdekeik megvédésére fölkellett mozgalmából folyólag kívánatosnak mutatkozott az építő ipar társadalmi szerveinek egy helyen központosítása és ezen célra legalkalmasabbnak kinálkozott testületünk házának kibővítése, melyre nézve oly terv készült, hogy a ház udvari részei körös-körül egy emeletre kiépül-
nének, az udvar hátulsó szárnyában egy 100 □ méter területű kétfemeletes díszteremmel.

Hogy azonban ezen berendezkedés költségei a testület vagyoni viszonyait meg ne zavarhassák, einökünk és 48 tag egyenkint ezer koronát ajánlott fel kamattalan kölcsönül a ház építési költségeihez; úgy, hogy testületünknek a terv kiviteléhez csak mintegy 25,000 korona, jelzálogkölcsön útján fedezendő, költséggel kellene járulni. A kamattalan kölcsöntételeket a bértöbbletből lassanként kifizetnők, a nyert épületrész pedig azonnal testületünk tulajdonába menne át.

Azóta a viszonyok olyképp változtak, hogy az egész háznak kétemeletesre való felépítése mutatkozik célirányosnak. Minthogy azonban azon szövetségeknek, melyekkel a helyiségek kibérlése felett szerződni kellene, alapszabályaik még nincsenek jóváhagyva, így nem adhatnak kötelező nyilatkozatokat. Miért is ez ügyet döntés alá még nem terjeszthetjük a t. közgyűlés elé.

Mindazonáltal oly eivi határozatot kérünk, hogy hatalmazza fel a t. közgyűlés az elüljáróságot a háznak oly kibővítésére, melyhez az ipartestület a fölmerülő költségek egy harmadáig vállalhat kötelezettséget, de az épület teljes tulajdonjoga neki biztosítva marad.

A kivitelről annak idején az elüljáróság a közgyűlésnek jelentést tenni tartozand.

Évkönyvünket és nagyobb szakközleménykép a „Rögtöni Segély Baleseteknél“ című füzetet a tagoknak megküldtük.

Az Évkönyv szövegrészében a hivatalos ügyeken és névsoron kívül közöljük a Budapesti Építőiparosok Helyi Szövetségének alapszabályait, a Magyar Építőiparosok Országos Szövetségének alapszabályait, az Országos Középitési Tanács szervezeti szabályzatát, a munka- és béregyezségeket a padlóburkoló, falburkoló, betonozó és csiszoló munka tárgyában; azután értekezést a Luxfer üvegről 12 képpel, a falvirágzásról és falmállásról, a habarcsanyagokról, a sztrájkáról, kártérítési kötelezettségről baleseteknél. Összeállítottuk és közöljük a szükséges intézkedéseket balesetek elhárítására, különleges építési anyagok jegyzékét s folytatjuk a Tudnivalók rendes rovatát.

November 16-án megnyitottuk 19 hallgatóval a munkavezetők tanfolyamát és azt február 16-án befejeztük. Az eredmény igen kedvező volt és szándékunk a második tanfolyamot is az ősszel megtartani, úgy hogy három évi fordulóval a munkavezetőknek szükséges tananyagot előadhassuk.

A Munkavezetői Könyvtárnak eddig 6 kötetét adtuk ki, u. m. 1. az Építőfa *Jakabffy* Ferentől, 2., 3. és 4. a Gyakorlati Számvetés 3 kötetben *Kados* Aladártól, 5. Geometriai Szerkesztések *Palóczy* Győzöttől, 6. Rögtöni Segély Baleseteknél dr. *Atzél* Károlytól. Mint 7. kötet sajtó alatt van „az Építészet Története“ *Kabdebó* Gyulától. — Ezt fogják követni: *Bloch* Leótól Hordképességi Számítások, *Kund* Edétől A vas, réz, cink, ón és ólom, *Bém* Lászlótól Építőipari Kémia, *Valtyni* Józseftől Föld- és lejt mérés és *Sándy* Gyulától Ácsmunka és faszervezetek.

A munkavezetői könyvtár kiadásával a népies műszaki iroda-

lom megalapításához kívántuk a kezdő lépést megtenni, amelyet kívánjuk, hogy az építőiparosok részvéte mihamarabb felvirágoztasson.

A működő munkavezetők képzését folytattuk és 45 építési-, 1 kőfaragó-, 1 ács- és 1 betoncement munkavezetőt, 14 építési és 11 ácssegédmunkavezetőnek a képzés elismerését kiadtuk.

Tanoncok jutalmazására, mint az előbbi években 200 koronát fordítottunk.

Az évközben elhunyt tagtársak közül fájdalommal kell kiemelnünk *Majorossi Géza* és *Feledi József* építőmesterek halálát, kikben nemcsak az építőmesteri kar érdemeit szerzett tisztelt kartársakat, de elüljáróságunk is buzgó tagokat vesztett.

Tagjaink száma 1906. év végével: építő mester 196, kőműves mester 96, kőfaragó mester 21, ács mester 50, építési vállalkozó 1, kisebb kőműves iparra jogosult 151, kisebb kőfaragó munkára jogosult 23, kisebb ácsmunkára jogosult 27, cement- és beton iparos 18, összesen 583.

Új tagul belépett: 16 építő mester, 19 kőműves mester, 3 kőfaragó mester, 6 ácsmester, 35 kisebb kőműves, 1 kisebb kőfaragó, 6 kisebb ács, 4 cement- és beton iparos, összesen: 90.

Iparával felhagyott 7 építő mester, 9 kőműves-, 2 ácsmester, 16 kisebb kőműves iparos, 5 kisebb kőfaragó iparos és 2 kisebb ácsiparos. Az apadás 41. Év végével a tagok száma 542.

Érkezett 1434 ügydarab, amely mind elintéztetett; 10 előjárósági ülésben 276 ügydarab intéztetett el.

Tanoncot szegődtettünk 419-et, szabadítottunk 76-ot, 122 tanoncnak szerződése lejárt előtt felbontatott. Tanoncaink száma az év végével 922 volt.

Kiállítottunk 144 darab eredeti és 325 darab másodlati, összesen 469 munkakönyvet, 101 elveszett munkakönyvet köröztettünk. Munkaváltozás előfordult 16,166, be- és kijelentések száma 31,040, új törzslapot 2035-öt állítottunk ki.

A békeltető-bizottságnál beadott 352 panasz, megszűnt tárgyalás nélkül 41 ügy, egyezség kötött 4, határozat hozott 299 ügyben, a törvény rendes útjára tereltetett 238 ügy és végrehajtás kéretett 41 ügyben, elintéztetlen 8.

Számadásainkat a számvizsgálók tüzetesen átvizsgálták s rendben találták.

Tisztelettel kérjük tehát, miszerint jelentésünket jóváhagyni s

tudomásul venni, a pénzkezelés s a számadások felett pedig az összes számadóknak a fölmentvényt megadni méltóztassék.

Budapesten, 1907. március hó 12-én.

Gunszt József
ipartestületi jegyző.

Jakabfy Ferencz,
ipartestületi elnök.

Hátralék-kimutatás 1906. december hó 31-én.

	Korona		Korona
Bányai József	56.—	Áthozat	1439.—
Bauer István	14.—	Grundl József	56.—
Auguszt Antal	28.—	Gombos József	28.—
Berger József	56.—	Harangozó János	84.—
Balázs Farkas	28.—	Hofbauer Károly	28.—
Baktsi Ádám	56.—	Hothauser Ferenc	77.—
Böhm Nándorné özv.	14.—	Hason Mátyás	14.—
Bucek Sándorné özv.	28.—	Hauer Ferenc	14.—
Chada József	56.—	Hörcher János	28.—
Csaba János	42.—	Horvatics Antal	28.—
Csányi Pál	14.—	Jedlicska János	56.—
Czéh Sándor	28.—	Jung Mihály	28.—
Csernek Pál	14.—	Igaly József	14.—
Doskár János	21.—	Kamarás István	42.—
Dvorzsák Ferenc	140.—	Kauderer István	28.—
Endl György	102.—	Kilián József	68.—
Fenyő József	44.—	Harmincz Mihály	14.—
Ertl Ferenc	56.—	Kepplinger József	154.—
Fazekas István	56.—	Kerekes Antal	84.—
Fedor Csák János	28.—	Kende Ignác	68.—
Fekete Elek	21.—	Kiss Antal	48.—
Fink Péter	14.—	Héhn Gáspár	56.—
Fischer József	42.—	Klein H. János	14.—
Fischer Mihály	56.—	Knizsek József	14.—
Forstner János	42.—	Freyberger István	28.—
Frank György	56.—	Krausz János	33.—
Dulitzky G. Pál	28.—	Kerzinger József	7.—
Gyura József	56.—	Kováts István	84.—
Fétt Fábián	14.—	Kerekjartó József	14.—
Garaczi Imre	28.—	Krebesz Ferenc	84.—
Gogel János	14.—	Krausz Gabor	14.—
Gusbeth Károly	68.—	Kubik József	84.—
Gregorecz András	28.—	Hofbauer Gyula	14.—
Greiner Adolf	35.—	Landherr Gyula	14.—
Groszmann Jakab	56.—	Lasits Imre	14.—
	Átvitel 1439.—		Átvitel 2874.—

	Korona		Korona
	Áthozat 2874.—		Áthozat 4834.24
Lettner Lipót	68.—	Schneider Róbert N.	84.—
László Richárd	34.—	Spiogl Frigyes	14.—
Katona Mihály	14.—	Stechlik Antal	28.—
Molnár Gyula	28.—	Stefkó József	28.—
Luigi de Pol	28.—	Steiner Márton	68.—
Makk Antal	28.—	ifj. Steinhübel Jakab	28.—
Mengl József	28.—	Stefán Jakab	97.—
F. Molnár Sándor	14.—	Strakovits Albert	112.—
Moravetz József	56.—	Simon Alajos	7.—
Morvay Sándor	28.—	Szeile Péter	28.—
Harsányi Mihály	48.—	Schüller J. István	28.—
Ney Lipót	42.—	Schwartz Mihály	56.—
Nikl Ignác	14.—	Szilágyi Árpád	20.—
Nott Antal	28.—	Schweresik Antal	28.—
Örömy Gyula	42.—	Szeghő Jenő	64.—
Makk József	14.—	Szeka Benkő Imre	56.—
Örömy József	84.—	Szultzberger Ignác	7.—
Pell Ferenc	42.—	Szvetics József	119.—
Papdi János	56.—	Tierl Sándor	28.—
Peck Sámuel	28.—	Tolnai Nándor	80.—
Pfann József	28.—	Tomsai József	84.—
Pfandler Mihály	28.—	Teleky József	119.—
Pisznicky K. Lajos	28.—	Urbányi Gyula	56.—
Palásti Henrik	46.—	Trimmel József	8.—
Ortis Antal	47.—	Varga Ignác	84.—
Polánszky István	56.—	Verner József	42.—
Pöltz Antal	28.—	Wezelka Venantó	28.—
Pujcsek György	21.—	Winkler József ifj.	112.—
Proiszl János	73.24	Wittmann János	28.—
Prokop Pál	28.—	Varsa Leó	28.—
Rajky Béla	84.—	Zsuzsánszky Mihály	28.—
Ránits József	77.—	Winkler József ifj.	117.—
Rigler József	28.—	Pinkay K. Imre	68.—
Röck Károly	28.—	Preisinger Ferenc	112.—
Ridel Bertalan	28.—	Szamek Sándor	7.—
Strasser Vilmos	14.—	Bánszky Mihály	28.—
Bán Dezső	84.—	Schwartz Mihály II.	14.—
Riesz Károly	34.—	Hölgye Antal	56.—
Scantamburlo János	56.—	Bayer Antal	59.—
Scheiring János	168.—	Engl János	14.—
Stromayer Antal	140.—	Gillár József	28.—
Simák Vencel	56.—	Englerth István	68.—
Schmidt József	28.—	Czeisel Jakab	28.—
Schneider Könrád	28.—	Bittmann Mihály	28.—
	Átvitel 4834.24		Átvitel 7058.24

	Korona		Korona
	Áthozat 7058.24		Áthozat 7902.24
Széchenyi István	82.—	Urschitz László	42.—
Grundmann Vilmos	56.—	Gfellner Ferenc	28.—
ifj. Schaffler István	14.—	Ripszám János	48.—
Stulcz Ferenc	14.—	Cséplő István	68.—
Blau Gyula	30.—	Molnár János	68.—
Fleck János	14.—	Kovács József	68.—
Jiraszek Nándor	28.—	Kauderer Károly	28.—
Magyar István	56.—	Hetesi János	38.—
Fitzel Ignác	14.—	Havasi Sándor	18.—
Gyurkóczy Miklós	14.—	Vargha István	68.—
Mayer Károly	28.—	Rohr Károly	68.—
Stern Károly	28.—	Horvatics Pál	41.—
Kunszt Ferenc	56.—	Ertl József	68.—
Leitzinger Alajos	84.—	Halász Ferenc	68.—
Haubner László	70.—	Just József	68.—
Kopácska Béla	14.—	Diebl József	68.—
Kozár István	28.—	Brenner Ferenc	28.—
Darmstädter Gyula	28.—	Fischer Ignác	28.—
Farkas János	28.—	Nagy Sándor	28.—
Offenbeck György	14.—	Tamás József	68.—
Vagányi Sebestyén	58.—	Kovács Károly II.	21.—
Villinger Vilmos	65.—	Gelegonya Sándor	68.—
Kanturek Lajos	14.—	Horváth József II.	68.—
Koperniczky Ferenc	7.—	Bobrik János	21.—
	Átvitel 7902.24		Összesen 9087.24

Budapesten, 1907. évi március hó 12-én.

Munkaadók szaklapja. Uj politikai hetilap indult meg ma a fővárosban *Munkaadó* címen, mely az építőipari munkaadók érdekeit óhajtja megvédeni a munkásság tulhajtott követeléseivel szemben. A „*Munkaadó*” hivatalos lapja a „Magyar Építőiparosok Országos Szövetségé”-nek, melynek 18 fővárosi és több mint 60 vidéki szövetségben több ezer építőiparos munkaadó (építőmester, ács, betonos, asztalos, lakatos, bádogos, villanyszerelő, kályhás, tapétás stb.) tömörül. A „*Munkaadó*” felelős szerkesztője *Döri Ottó*; az új lap első száma 20 oldal terjedelemben jelent meg változatos tartalommal; vezetőcikkét *Kauser Gyula*, az Építőiparosok Országos Szövetségének elnöke írta; a többi szócikk írói: *dr. Erős Sándor* és *Sziklai Zsigmond* építőiparosok, *Gelléri Mór*, valamint

több előkelő munkaadó. A „Munkaadó“ előfizetési ára egy évre 8 korona. Szervezett munkaadóknak a lap ingyen jár. A kiadó-hivatal V., Csáky-utca 12. sz. alatt van.

Uj tagokul az ipartestületbe beléptek:

Benedek Dezső	építőmester	VII., Thököly-út 5.
Heim Sándor	„	V., Mérleg-utca 3.
Hlavay György	„	VII., Thököly-út 171.
Karvaly Gyula	„	VII., Kertész-utca 27.
Kovács Károly II.	„	VII., Dob-utca 49.
Marton Ákos	„	V., Lipót-körút 8.
Pólya Sándor	„	V., József-tér 4.
Szilágyi Lajos	„	VII., Bethlen-utca 31.
Tamás József	„	V., Lipót-körút 22.
Balogh Jenő Zoltán	kőműves mester	I., Bors-utca 10.
Gravieser Albin	„	VII., Nefelejts-utca 32.
Havasi Sándor	„	VII., Almássy-utca 3.
Nagy Sándor	„	IV., Molnár-utca 5.
Offenbeck Mihály	„	VIII., Dobozy-utca 7—9.
Pöcze Lajos	„	VI., Kemnitzer-utca 23.
Eichbaum Mór	kőfaragó mester	V., Lipót-körút 2.
Müller Ernő	„	VII., Baross-tér 13.
Seenger Viktor	építő mester	II., Kisrókus-utca 21.
Just József	burkoló iparos	VII., Peterdy-utca 29.
Ertl József	ácsmester	V., Visegrádi-utca 159.
Szücs János	ácsmester	VI., Bajnok-utca 24.
Bobrik János	kisebb kőműves iparos	VIII., Német-utca 45.
Brenner Ferenc	„	I., Kőműves-utca 7.
Diebl János	„	I., Normafa-utca 8.
Dobrovits Lajos	„	II., Ákos-utca 12.
Englerth István	„	VII., Kerepesi-út 30.
Fischer Ignác	„	I., Gyula-utca 5.
Halász Ferenc	„	VI., Váczi-út 165.
Herbkó János	„	III., Filatori gát 6252.
Hetesi János	„	VIII., Fecske-utca 45.
Horváth József	„	VIII., Losonci-utca 11.

Horvatics Pál	kisebb kőműves iparos	VIII., Baross-utca 99.
Jámbor Pál	" " "	I., Mártonhegyi-út 10461.
Kremsner József	" " "	VI., Vörösmarty-utca 51.
Steiner Márton	" " "	I., Karolina-út 4.
Winhardt Antal	" " "	VII., István-tér 9/a
Gelegonya Sándor	ácsiparos	X., Füzér-utca 19.
Mayer Károly	" " "	III., Filatoria dűlő 6717.
Moldován Mihály	" " "	II., Pázsit-utca 4.
Wal'ner Antal	" " "	I., Bors-utca 17.

K
24

BUL

190

76.

g

s

n

tá

ni

m

al

m

fiz

56

kó